

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 12Csp/123/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118209916
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Heinrichová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2019:4118209916.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v spore žalobcu: R Collectors s.r.o., IČO: 50 094 297, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, zast.: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, proti žalovaným: 1. U. F., nar. XX.X.XXXX, 2. C. F., nar. XX.X.XXXX, obaja bytom Y. D. XX, o zaplatenie sumy 17.875,08 eura s príslušenstvom, sudkyňou Mgr. Ivanou Heinrichovou, takto

rozhodol:

1. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 16 101,04 Eur, dlžné úroky z istiny vo výške 7 749,01 Eur a

- úrok z meškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 17 875,08 Eur od 01.08.2018 do 15.10.2018,
- úrok z meškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 17 775,08 Eur od 16.10.2018 do 14.11.2018,
- úrok z meškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 17 683,58 Eur od 15.11.2018 do 19.11.2018,
- úrok z meškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 17 633,58 Eur od 20.11.2018 do 10.12.2018,
- úrok z meškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 17 300,27 Eur od 11.12.2018 do 09.01.2019,
- úrok z meškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 17 281,69 Eur od 10.01.2019 do 21.01.2019,
- úrok z meškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 17 231,69 Eur od 22.01.2019 do 17.02.2019,
- úrok z meškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 17 181,69 Eur od 18.02.2019 do 11.03.2019,
- úrok z meškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 17 131,69 Eur od 12.03.2019 do 14.04.2019,
- úrok z meškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 17 081,69 Eur od 15.04.2019 do 09.04.2019,
- úrok z meškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 16 954,94 Eur od 11.05.2019 do 20.05.2019,
- úrok z meškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 16 904,94 Eur od 21.05.2019 do 10.06.2019,
- úrok z meškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 16 802,96 Eur od 11.06.2019 do 16.06.2019;
- úrok z meškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 16 752,96 Eur od 17.06.2019 do 09.07.2019,
- úrok z meškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 16 650,18 Eur od 10.07.2019 do 18.07.2019,
- úrok z meškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 16 600,18 Eur od 19.07.2019 do 08.08.2019,
- úrok z meškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 16 488,07 Eur od 09.08.2019 do 27.08.2019,
- úrok z meškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 16 438,07 Eur od 28.08.2019 do zaplatenia,
- úrok z meškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 16 304,46 Eur od 11.09.2019 do 19.09.2019,
- úrok z meškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 16 254,46 Eur od 20.09.2019 do 08.10.2019,
- úrok z meškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 16 151,04 Eur od 09.10.2019 do 20.10.2019
- úrok z meškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 16 101,04 Eur od 21.10.2019 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu zamietá v časti uplatneného úroku, ktorý si žalobca uplatnil ako

- zmluvný úrok vo výške 10,90 % ročne zo sumy 17 875,08 Eur od 01.08.2018 do 15.10.2018,
- zmluvný úrok vo výške 10,90 % ročne zo sumy 17 775,08 Eur od 16.10.2018 do 14.11.2018,
- zmluvný úrok vo výške 10,90 % ročne zo sumy 17 683,58 Eur od 15.11.2018 do 19.11.2018,
- zmluvný úrok vo výške 10,90 % ročne zo sumy 17 633,58 Eur od 20.11.2018 do 10.12.2018,
- zmluvný úrok vo výške 10,90 % ročne zo sumy 17 300,27 Eur od 11.12.2018 do 09.01.2019,
- zmluvný úrok vo výške 10,90 % ročne zo sumy 17 281,69 Eur od 10.01.2019 do 21.01.2019,
- zmluvný úrok vo výške 10,90 % ročne zo sumy 17 231,69 Eur od 22.01.2019 do 17.02.2019,
- zmluvný úrok vo výške 10,90 % ročne zo sumy 17 181,69 Eur od 18.02.2019 do 11.03.2019,

- zmluvný úrok vo výške 10,90 % ročne zo sumy 17 131,69 Eur od 12.03.2019 do 14.04.2019,
- zmluvný úrok vo výške 10,90 % ročne zo sumy 17 081,69 Eur od 15.04.2019 do 09.04.2019,
- zmluvný úrok vo výške 10,90 % ročne zo sumy 16 954,94 Eur od 11.05.2019 do 20.05.2019,
- zmluvný úrok vo výške 10,90 % ročne zo sumy 16 904,94 Eur od 21.05.2019 do 10.06.2019,
- zmluvný úrok vo výške 10,90 % ročne zo sumy 16 802,96 Eur od 11.06.2019 do 16.06.2019;
- zmluvný úrok vo výške 10,90 % ročne zo sumy 16 752,96 Eur od 17.06.2019 do 09.07.2019,
- zmluvný úrok vo výške 10,90 % ročne zo sumy 16 650,18 Eur od 10.07.2019 do 18.07.2019,
- zmluvný úrok vo výške 10,90 % ročne zo sumy 16 600,18 Eur od 19.07.2019 do 08.08.2019,
- zmluvný úrok vo výške 10,90 % ročne zo sumy 16 488,07 Eur od 09.08.2019 do 27.08.2019,
- zmluvný úrok vo výške 10,90 % ročne zo sumy 16 438,07 Eur od 28.08.2019 do 10.09.2019,
- zmluvný úrok vo výške 10,90 % ročne zo sumy 16 304,46 Eur od 11.09.2019 do 19.09.2019,
- zmluvný úrok vo výške 10,90 % ročne zo sumy 16 254,46 Eur od 20.09.2019 do 08.10.2019,
- zmluvný úrok vo výške 10,90 % ročne zo sumy 16 151,04 Eur od 09.10.2019 do 20.10.2019,
- zmluvný úrok vo výške 10,90 % ročne zo sumy 16 101,04 Eur od 21.10.2019 do zaplatenia,

III.Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 1.974,03 eura zastavuje.

IV.Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania v plnej výške, ktorú sú povinní zaplatiť žalovaní v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca - pôvodne Poštová banka, a .s. sa žalobou doručenu súdu dňa 24.8.2018 domáhal od žalovaných zaplatenia sumy 17.875,08 eura, úroku vo výške 7.949,01 eura, úroku vo výške 10,90 % ročne zo sumy 17.875,08 eura od 1.8.2018 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 17.875,08 eura od 1.8.2018 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že uzatvoril so žalovanými dňa 26.9.2011 úverovú zmluvu, na základe ktorej poskytol žalovaným úver vo výške 20.000 eur, ktorý mali splácať v dohodnutých splátkach, zaplatiť mali istinu, úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. Svoj záväzok neplnili riadne a včas, dostali sa do omeškania, žalobca vyhlásil úver za predčasne splatný dňa 6.11.2015. Následne žalovaní časť dlžnej sumy zaplatili.

2. Následne doručil žalobca súdu návrh na zmenu na strane žalobcu, a súd uznesením pripustil, aby na miesto doterajšieho žalobcu Poštová banka, a.s., IČO: 31 340 890, so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, vstúpil do konania ako žalobca R Collectors s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297. Vo veci bol vydaný platobný rozkaz č.k. 12Csp/123/2018-164 zo dňa 24.1.2019, proti ktorému podali žalovaní odpor, pre ktorý bol platobný rozkaz zrušený.

3. Súd vo veci pojednával v súlade s § 180 CSP v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, vykonal dokazovanie výsluchom žalovaných, ktorí požiadali o možnosť splácať dlžnú sumu v splátkach, ďalej oboznámením sa s obsahom spisu a zistil tento skutkový a právny stav:

Medzi právnym predchodcom žalobcu - Poštová banka, a.s. a žalovanými bola dňa 26.9.2019 uzatvorená Zmluva o úvere pôžička na bývanie, na základe uvedenej zmluvy bol poskytnutý žalovaným úver vo výške 20.000 eur, ktorý bol úročený úrokovou sadzbou vo výške 10,90 % ročne, žalovaní sa zaviazali poskytnutý úver splácať v 120 splátkach po 296,66 eura k 20 - temu dňu v mesiaci, počnúc prvou splátkou 20.10.2011 a dátum konečnej splatnosti bol 20.9.2021, RPMN bola dojednaná vo výške 12,17 %, priemerná RPMN vo výške 11,89 %. Celková výška nákladov 13.471,17 eura. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky a sadzobník poplatkov. Žalovaní nesplácali poskytnutý úver riadne a včas v zmysle dojednaného splátkového kalendára, výzvou zo dňa 6.11.2015 boli vyzvaní k zaplateniu dlžnej časti úveru, ktorý sa stal predčasne splatným v celom rozsahu. Tomu predchádzala výzva zo dňa 21.10.2015, ktorou boli upozornení, že pohľadávka banky je viac ako tri mesiace po lehote splatnosti, a banka môže vyhlásiť predčasnú splatnosť celého úveru. Úverová pohľadávka sa stala predčasne splatnou v celom rozsahu ku dňu 6.11.2015, mali ju uhradiť v lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy, výzva mu bola doručená do vlastných rúk dňa 11.11.2015 ako vyplýva z predloženej doručky. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 6.8.2018 bola pohľadávka postúpená na žalobcu. Žalobca zobral žalobu späť v časti zaplatenia sumy 1.170,14 eura pre vykonané úhrady zo strany žalovaných, pričom sumu 200 eur započítal na kapitalizované úroky a sumu 970,14 eura započítal na istinu. Následne zobral žalobu späť v časti zaplatenia sumy 466,86 eura pre vykonané

úhrady zo strany žalovaných a túto sumu započítal na istinu pohľadávky, následne zobral žalobu späť v časti zaplattenia sumy 337,03 eura pre vykonané úhrady zo strany žalovaných a túto sumu započítal na istinu pohľadávky.

4. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 517 odsek 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, v platnom znení, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

5.Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými bola uzatvorená úverová zmluva, na základe ktorej poskytol žalobca žalovaným úver, úverovú zmluvu súd posúdil ak o spotrebiteľskú zmluvu. Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v ustanovení § 52 a nasl. O spotrebiteľskú zmluvu sa jedná v tom prípade, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 129/2010 Z.z.. Do Občianskeho zákonníka bola spotrebiteľská zmluva zakomponovaná novelou č. 150/2004 účinnou od 01.04.2004 a režim typových zmlúv bol do nášho právneho poriadku zavedený novelou Zákona o ochrane spotrebiteľa č. 310/1999 Z.z. účinnou od 01.01.2000. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jeho zmeny. Základnou zásadou spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú absolútne neplatné, a teda nie je potrebné, aby sa ich neplatnosť spotrebiteľ dovolával. I v prípade spotrebiteľských vzťahov vzniknutých pred nadobudnutím účinnosti zákona, ktorý bol režim spotrebiteľských zmlúv do nášho právneho poriadku transformovaný, je treba zabezpečiť právnu ochranu i v týchto prípadoch, nakoľko materiálne nahliadané pozícia kontrahenta uzatvárajúceho zmluvu pred nadobudnutím účinnosti zákona sa nijako nelíši od spotrebiteľa uzatvárajúceho zmluvu už v režime spotrebiteľských zmlúv, to znamená, že práva dodávateľa vzniknuté na základe zmluvných podmienok, ktoré by mali podľa neskoršej právnej úvahy povahu tzv. neprijateľných, resp. neprimeraných podmienok a ktoré by tak boli s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v platnom znení ex lege neplatné, nemôžu v zmysle ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 265 Obchodného zákonníka používať právnu ochranu (nález Ústavného súdu ČR sp. zn. 1.ÚS 342/2009, uznesenie KS v Žiline sp. zn. 9Co 236/2010 zo dňa 30.08.2010, uznesenie KS Prešov z 30.09.2009 sp. zn. 7 CoE 34/2009, rozhodnutie KS v Nitre z 10.02.2009 sp. zn. 6Co 254/2008). Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam treba na zmluvu účastníkov pozerat' ako na spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasl. OZ. Vzhľadom na charakter účastníkov zmluvy v postavení dodávateľa a spotrebiteľa ako aj vzhľadom na tzv. formulárový typ zmluvy, keď spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť obsah zmluvných podmienok, je potrebné na tento právny vzťah aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa § 23a) ods. 2 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa sa na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka použijú primerane ustanovenia Občianskeho zákonníka (rozsudok KS Žilina z 30.09.2010 sp. zn. 9Co 312/2010, rozsudok KS Žilina z 13.10.2010 sp. zn. 7Co 284/2010).

6.S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti ako aj citované zákonné ustanovenia mal súd za preukázané, že žaloba bola podaná sčasti dôvodne, pretože došlo k riadnemu a platnému uzatvoreniu zmluvy o úvere, pre nesplácanie úveru v dohodnutých splátkach, právny predchodca žalobcu vyhlásil úver za predčasne splatný k 6.11.2015. Žalovaným bol poskytnutý úver vo výške 20.000 eur, prestali dohodnuté splátky úveru uhrádzať a dlžná istina ku dňu predčasného zosplatnenia úveru predstavovala nesplatenú časť úveru 17.875,08 eura, úrok bol dohodnutý vo výške 10,90 % ročne a ten si žalobca uplatnil vyčíslený v sume 7.949,01 eura do 31.7.2018. Pohľadávka voči žalovaným bola platne a riadne na základe uzatvorenej Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 6.8.2018 postúpená na žalobcu a ten je preto v konaní aktívne legitimovaný na podanie žaloby. Súd žalobcovi priznal nárok na zaplatenie istiny vo výške 16.101,04 eura a dlžných úrokov z istiny vo výške 7.749,01 eura, považoval ich za nesporné, sami žalovaní ich nenamietali. Ďalej súd žalobcovi priznal aj nárok na úrok z omeškania tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, úrok z omeškania je priznaný v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 OZ a výška úroku z omeškania je v súlade s nariadením vlády č. 87/1995Z.z. zvýšená o 5 percentuálnych bodov ako určuje ECB. Počiatok omeškania je v prvom rade určený od 1.8.2018, nakoľko úrok z omeškania bol vyčíslený do 31.7.2018 v sume 9.949,01 spolu s úrokom, ďalej sa menila výška sumy, s ktorou boli žalovaní v omeškani s poukazom na čiastočné úhrady žalovaných a tak

sa menil aj úrok z omeškania požadovaný zo sumy, s ktorou boli žalovaní v omeškani a za obdobie, v ktorom boli v omeškani, suma sa postupne znižovala o vykonanú úhradu a omeškania súvisí s dátumom čiastočnej úhrady tej ktorej sumy. Dlhé úroky žalobca vyčíslil na sumu 7.949,01 eura do 31.7.2018, z čoho započítal platby žalovaných vo výške 200 eur na úroky a potom dlžný úrok predstavuje sumu 7.749,01 eura. Aj túto sumu súd žalobcovi priznal a považoval ju za nespornú. Konanie v časti o zaplatenie sumy 1.974,04 eura súd zastavil s poukazom na ustanovenie § 145 ods. 2 CSP a vyjadrenie žalobcu a jeho čiastočné späťvzatie žaloby v časti uhradenej sumy žalovanými. Súd však neumožnil žalovaným dlžnú sumu splácať v splátkach po 150 eur tak ako žiadali na pojednávaní, jednak z dôvodu, že žalobca s navrhovanou splátkou nesúhlasil, jednak z toho dôvodu, že navrhnutá splátka bola príliš nízka s poukazom na žalovanú sumu, ktorú by tak žalovaní splácali vyše 13 rokov a to len istinu a vyčíslené úroky, bez ostatného príslušenstva a trov, čo je neprijateľné / sumu 16.101,04 eura + 7.749,01 eura = 23.850,05 eura by v splátkach po 150 eura zaplatili za 159 mesiacov = 13,25 roka /. V zmluve bola dojednaná mesačná splátka vo výške 295 eur a úver mal byť splatený za 120 mesiacov. Aj napriek tomu, že žalovaní preukázali, že majú výdavky, splácajú viacero úverov, a majú nízky príjem, súd im s poukazom na ustanovenie § 232 ods.4 CSP neumožnil splácanie dlžnej sumy v splátkach, pretože mesačné splátky, ktoré žalovaní navrhli sú neprímerane nízke vo vzťahu k neuhradenému zostatku pohľadávky a plnenie v 150 eurových splátkach mesačne zjavne znevýhodňuje postavenie žalobcu, nakoľko pri takto nastavenej výške mesačných splátok s ohľadom na výšku pohľadávky je časový horizont jej uspokojenia neúmerne dlhý. Preto súd návrh žalovaných na zaplatenie pohľadávky mesačnými splátkami vo výške 150 eur nemohol neakceptovať a uložil žalovaným povinnosť zaplatiť pohľadávku žalobcovi v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

7. Súd zamietol uplatnený úrok po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru tak ako bol uplatňovaný žalobcom a je uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a to z nasledovných dôvodov. S poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98 je súd toho názoru, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Na tomto výklade a ustálenej súdnej praxi nič nemení ani zákon o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého spotrebiteľ má povinnosť uhradiť úrok len za časové obdobie od poskytnutia spotrebiteľského úveru do jeho splatenia. Toto ustanovenie Zákona o spotrebiteľských úveroch má na mysli situáciu, kedy spotrebiteľ - dlžník svoj dlh riadne spláca a toto ustanovenie vymedzuje celkovú dĺžku obdobia, počas ktorého má dlžník ako spotrebiteľ povinnosť platiť úroky. Nič to však nemení na situácii, že pokiaľ veriteľ (v danom prípade žalobca) pristúpi k tomu, že považuje celý dlh za splatný (tzv. zosplatenie úveru), potom nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie už úrokov z úveru. Preto súd dospel k záveru, že nie je možné priznať úroky z úveru v čase po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, pokiaľ tu nastupuje režim platenia úrokov z omeškania, tak ako to vyplýva z citovaného uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obo 143/98. Pokiaľ žalobca tvrdí, že po zosplatení dlhu má nárok na dojednaný úrok, súd poukazuje na to, že dohodnuté úroky z poskytovaných prostriedkov patria len do splatnosti dlhu. Od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania. Takýto záver Najvyššieho súdu SR je logický, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Uvedené rozhodnutie akceptoval i Ústavný súd SR vo veci sp. zn. IV.ÚS 476/2012 z 18. 09. 2012. K záveru súdov, že: "...pokiaľ veriteľ pristúpi k tomu, že považuje celý dlh za splatný (tzv. zosplatenie úveru), potom nastupuje režim platenia úrokov z omeškania, a nie úrokov z úveru" ústavný súd nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie krajského súdu bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, keď krajský súd sa stotožnil s podrobne odôvodneným právnym názorom okresného súdu, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo objasnil rozdiel, resp. vzťah medzi úrokmi z úveru a úrokmi z omeškania, ako aj otázku, prečo zmluvný úrok patrí sťažovateľke iba do splatnosti dlhu. Pokiaľ žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom, týmto svojím jednostranným právnym úkonom zásadne zmenil pôvodne dohodnutý úverový vzťah a zmluvné úroky a úroky z omeškania sú síce obe príslušenstvom pohľadávky, ale majú odlišné funkcie, keďže zmluvné úroky sú odmenou (cenou) za užívanie istiny a úroky z omeškania predstavujú zákonom stanovenú sankciu za omeškание s platením istiny, na rozdiel od zmluvných úrokov ich môže veriteľ požadovať, aj keď neboli dojednané. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na základnú charakteristiku úverového vzťahu, keď v dôsledku uzatvorenia zmluvy o úvere dochádza u veriteľa k stavu absencie požičanej

sumy istiny, ktorá sa iba postupne v splátkach vracia, za čo mu prináleží zmluvne dojednaný úrok, ktorý predstavuje cenu peňazí, t. j. odplatu za to, že veriteľ počas trvania zmluvného vzťahu nemá istinu úveru v dispozícii a nemôže s ňou nakladať a produkovať zisk. Tento absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok dojednaný v zmluve, ktorý je splácaný spolu so splátkami úveru. V prípade, ak dôjde k predčasnému alebo k mimoriadnemu zosplatneniu úveru na základe jednostranného úkonu veriteľa, v dôsledku ktorého dôjde k zmene pôvodného úverového vzťahu, vznikne (tak, ako sa stalo aj v danej veci u žalobcu) nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru, to znamená, že veriteľ má právo získať okamžite celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, s ktorou môže disponovať. Tým teda stráca nárok veriteľa na úroky za požičané peňažné prostriedky od spotrebiteľa. Naproti tomu, v dôsledku tohto jednostranného právneho úkonu veriteľa, dlžník už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba, a teda užívať a splácať ich postupne v splátkach a vznikne mu povinnosť uhradiť celú požičanú sumu spolu s kapitalizovaným úrokom ku dňu zosplatnenia. Pokiaľ si dlžník nesplní svoju povinnosť vrátiť požičané prostriedky, má veriteľ možnosť vymáhať si celú zosplatnenú pohľadávku (úver) a dlžník, ktorý nesplní povinnosť vrátiť zosplatnenú pohľadávku, sa dostáva do omeškania a je povinný uhradiť veriteľovi aj úrok z omeškania. V opačnom prípade by nastal nespravodlivý a ústavne nekonformný stav pre spotrebiteľa, ktorý by bol vystavený sankciám vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej mal nárok na úroky zo zmluvy. Za takejto situácie by nastal stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by mal nárok na dohodnuté úroky, ako keby k zmene záväzku nedošlo. Podľa názoru súdu, len do oprávnenej držby požičaných finančných prostriedkov, a teda do mimoriadneho zosplatnenia celého úveru v danej veci bolo možné požadovať úrok z úveru a po zosplatnení pohľadávky má veriteľ (žalobca) právo iba na úrok z omeškania a nemá už nárok na zmluvne dojednaný úrok.

8. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi súd náhradu trov konania priznal v plnej výške, nakoľko vo veci mal plný úspech, v sporových konaniach sa uplatňuje zásada úspechu, teda strana, ktorá mala v konaní plný úspech, čo je v tomto prípade žalobca, keďže žalobe bolo v celom rozsahu vyhovené, má právo na náhradu trov konania proti neúspešnej strane a v konaní neboli zistené žiadne výnimočné dôvody hodné osobitného zreteľa ani v okolnostiach danej veci, ani u strán sporu a to s poukazom na ustanovenie § 257 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Nitre prostredníctvom Okresného súdu Nitra (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.